

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ความหวังอยู่ในเอื้อมมือ

(กำลังจ้งหัน)

พระองค์นั้นมันอะไรมาฉันซ้อนโก๊ ๆ อยู่ที่นี่นะ องค์นี้นะ ฉันซ้อนโก๊ ๆ แบบพระ
ขุนนาง มาจากไหนพระองค์นี้ หนีจากวัดวันนี้นะอย่าอยู่ มาฉันแบบขุนนางให้เห็น พระ
กรรมฐานฉันซ้อนฉันซ้อนอะไร นี่องค์นี้มาจากวัดไหนนะ มาฉันแบบขุนนางได้นี้ พระ
ฉันทุกอย่างทุกอย่างต้องเห็นภัยนี่นะ นี่มาฉันแบบขุนนาง แบบกิเลส แบบตัณหา เอานำ
มาใช้ทำไมสถานที่จะฆ่ากิเลส นี่เป็นการสังสมกิเลสยังไม่รู้ที่อยู่หรือ พระขุนนาง พระโก๊
พระเก้ เอามือใส่เข้าไปในปากกินไม่ได้หรือ เคี้ยวไม่ได้หรือ กินไม่ได้ฟาดมันทั้งนี้ นัว
ขาดไปเป็นไร อย่างนี้ซิเข้ามาเก้ ๆ กัง ๆ มาก็ดมาขวางอย่างนี้ซิ หนีนะ อย่ามาอยู่ในวัด
นี่นะมันขวางวัดเขา มันจะเป็นโรคระบาดสาตกระจายไปหมดทั่วทั้งวัดมีแต่พระขุนนาง
ทั้งนั้น ฉันด้วยซ้อนด้วยอะไร ๆ ยุ่งไปหมด เสียงเคาะซ้อนดังเปรี๊ยะปรั้ง ๆ เวลาจะฉัน
จ้งหัน เตี้ยวนี่มันเป็นอย่างนั้นแล้วนะ ศาสนาเป็นสถานที่ชำระสะสางกิเลส เตี้ยวนี่
ศาสนากลายเป็นสถานที่สังสมกิเลสไปแล้ว วัดวาอาวาสเป็นสถานที่ชำระกิเลส กลายเป็น
สถานที่สังสมกิเลสกองทุกข์ขึ้นมาแล้ว มันแทนแล้ว กิเลสเข้าไปเหยียบ

พูดแล้วมันสลดสังเวชจริง ๆ นะกิเลส ตาเชื่อ ๆ อย่างพวกเรานี้ไม่ทัน ตาพระ
พุทธเจ้าตาพระอรหันต์ท่านไม่มองท่านก็รู้ ท่านไม่ได้เหมือนเรา ไม่อย่างนั้นมาเป็น
สรณะของเราได้ยังไง ถ้าเหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ แล้ว ท่านจะเป็นสรณะของพวกเราไม่ได้
ต้องเหนือเราถึงได้เป็นสรณะ ยอมเป็นยอมตาย ผากเป็นผากตายผากชีวิตจิตใจกับท่าน
มันนิสัยเคยตัวมา เคยฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ลืมเนื้อลืมตัว ฉันจ้งหันก็คอยแต่จะเอารสเอา
ชาติ เอาความโก้ความเก้ เอาศีลเอาธรรมไม่สนใจ พระพุทธเจ้าสอนไว้หมด การอยู่การ
กินการไปการมา การใช้การสอย ให้เห็นภัยในสิ่งเหล่านั้นตลอดเวลา ไม่ได้มาเห็นคุณ
ค่าของมันแบบโลก ๆ นี่นะ ทุกอย่างท่านให้เห็นภัยทั้งนั้น ท่านไม่ให้ชินไม่ให้ติดสิ่ง
เหล่านั้น เพียงเครื่องอาศัยชั่วคราวประเดี๋ยวประด๋าวตามความจำเป็นไปเล็กน้อยเท่านั้น
ส่วนธรรมท่านพึงลึกมาก เป็นกับตายให้อยู่กับธรรม

มันจะหมดแล้วนะศาสนาเวลานี้ หมดเข้า ๆ จนจะไม่มีเหลือ เหลือแต่ผ้าเหลือ
 ๆ หัวโล้น ๆ เต็มวัดเต็มวา เป็นโจรเป็นมารปล้นศาสนาอยู่ในวัดในวาในพระในเณรนั้น
แหละ ไม่ว่าเขาว่าเราเตี้ยวนี่มันพอ ๆ กัน ต่าหนีใครไม่ลง เป็นแบบเดียวกันหมดแล้ว
เวลานี้ ศาสนาก็มีแต่ตำราจับมัดเข้าในตู้นหีบล็อกกุญแจไว้ กิเลสออกมาเพ่นพ่านเต็ม
ตลาดลาดเล เอ้าฟันเอาไฟเผาโลกไหม้ทั่วไปหมด ไปที่ไหนหาคนมีความสุขมีที่ไหนใน

โลกนี้ กว้างแสนกว้าง เข้าใจว่าโลกมีความสุขเธอ มันมีแต่ฟินแต่ไฟเผาไหม้โลกให้ตื่น ให้ดีดอยู่ตลอดเวลา ยังไม่พากันทราบอยู่เธอ นั่นละโทษของกิเลสเป็นอย่างนั้น แต่ไม่มีใครเห็นโทษมันนะ มันเผาอยู่ตลอดเวลา ความดีความดีนี้ โห เป็นฟินเป็นไฟ ได้เท่าไรไม่พอ ๆ ไฟเผา ความโลภนั้นแหละเป็นฟินเป็นไฟ ความหิวนั้นแหละเป็นไฟเผาหัวใจโลก สมบัติไม่เผา ความหิวความโหยที่มันบีบอยู่ในหัวใจนั้นแหละมันเผาหัวใจ

ตื่นลมตื่นแล้งกัน เห็นเขาได้อยากได้ เห็นเขามีอยากมี เห็นอะไร ๆ เป็นบ้ำกัน ไปหมด โรคเห่อ ลืมเนื้อลืมตัว ขึ้นเวทีต้องอย่างนั้นซิ ไม่อย่างนั้นลืมเนื้อลืมตัวให้กิเลสกลืนกินหมดไม่เหลือแหละ

(เทศน์หลังจ้งหัน)

เมื่อวานทองคำได้เท่าไร... ได้ทุกวันแหละ ทองคำต้องแข่งหน้าทองคำ ทองคำต้องเป็นที่หนึ่งของชัยชนะในคราวนี้ ให้ทองคำเป็นเบอร์หนึ่ง ยกทองคำขึ้นเลยเถียว เป็นธงชัยชนะ ทองคำเป็นเครื่องประกันชาติของไทยเรา ไม่ได้อะไรมากก็ตาม ขอให้ทองคำเด่น ๆ มาก ๆ เป็นหลักประกันชาติไทยของเรา เราเน้นหนักในจุดนี้มากที่สุด จุดนี้เป็นแกนเป็นแก่นของชาติไทยเรา ทุกชาตินั้นแหละ ถ้าชาติไหนมีทองมากชาตินั้นสง่างามมาก เรียกว่าแข่งแกร่งละ ชาติไหนมีทองมากชาตินั้นแข่งแกร่ง ถ้าชาติไหนไม่มีทองมากมักจะล้ม ๆ เหลว ๆ ไป

เอานะทองนำหน้าทอง อย่างนอนหลับครอก ๆ อยู่นะ เตี้ยนี่ดอลลาร์นำหน้าไปได้ ๕๕ กิโลแล้วนะ ทองยังหลับครอก ๆ ยังไม่ตื่น ทองเราตื่นแล้วยัง สามสลึงแล้วครับ เอ้า เริ่มกระดุกกระดิกแล้ว สามสลึงฟิงแล้วน้ำตาตก ใครจะมาเช็ดน้ำตาให้ น้ำตาตกแล้วทองสามสลึง เท่าไรนี่ สองสลึง เอ้า เป็นห้าสลึงแล้ว เริ่มที่นี้ รีบตื่นชิตองเรา ห้าสลึงแล้ว ได้ทุกวันแหละ คีบหน้าเรื่อยไปอย่าถอยหลัง ไม่ให้อ่อนแอไม่ให้อถอยหลัง มาอีกหนึ่งสลึงแล้วครับ เอ้ามาเรื่อย ๆ เป็นหกสลึง เจ็ดสลึง แปดสลึงเข้าไป ถอยมันทำไม หลวงตาไม่พาถอยอย่าถอยนะ นี่เอาจริงเอาจริงไม่ถอย วารบรบจริง ๆ เอาให้ได้ชัยชนะ ความจนทั้งหลายเมืองไทยเรานี้

เวลานี้ความจนกำลังเพ่นพ่านเต็มบ้านเต็มเมือง ความชนะยังหมอบอยู่ยังกระดุกกระดิกไม่ได้ เอ้าเริ่ม ต่างคนต่างติดเครื่องต่อสู้ความจน ให้ได้ชัยชนะขึ้นมาเป็นพัก ๆ ซิ ไปที่ไหนเห็นแต่คนจนหมอบอยู่ตามบ้านตามเมืองตามมุมตามอะไรนี้มันอยู่ไม่ได้นะ มองไปที่ไหนเห็นแต่คนหมอบอยู่ หมอบด้วยความจน แพ้ความจน คนเต็มศาลามีแต่คนหมอบแพ้ความจน ดูได้ไหมพิจารณาซิ มันต้องสง่าซิ ชนะ นั้น มองไปที่ไหนก็สง่างาม แม้แต่มองกรุงดูหมามันก็สง่างาม ชนะ เข้าใจไหม อย่าว่าแต่คนชนะ

หมาชนะมันก็ดีใจ ต้องเอาให้ได้ชัยชนะซิ ไปไหนหมอบราบต่อความจนใช้ไม่ได้นะ ต้องเอาให้จริงจังให้ได้ชัยชนะมา

หลวงตาเป็นผู้นำ อย่าให้เสียหน้า อย่าให้ขายหน้านะเมืองไทยเรา คราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มากที่สุด ถ้าผ่านได้คราวนี้แน่ใจว่าจะผ่านไปได้อีกประมาณ ถ้าหากว่าผ่านคราวนี้ไม่ได้แล้วรู้สึกจะหมดหวังแล้วแหละ จะไม่มีใครมานำอีกแล้วนะ หลวงตา บัวช่วยโลกไม่กี่วันนะ ช่วยโลกพอประมาณแล้วก็จะติดเท่านั้นละ ไป พุดให้มันตรง อย่างนี้พุดเล่นยังงี้ นี่ละธรรมะพุดตรงไปตรงมา เรียกว่าศัพท์ของธรรมเป็นศัพท์ที่สะอาด ไม่โกหกปกคลุมใครเลย เป็นยังงี้พุดอย่างนั้นตามความจริง นี่เรียกว่าศัพท์ของธรรมเป็นอย่างนั้น สะอาด ไม่สกปรกเหมือนศัพท์ของกิเลส ถ้ากิเลสนี้ โอ๊ย สกปรกมาก ความเป็นเป็นอย่างหนึ่ง ความทำทำอย่างหนึ่ง พุดอย่างหนึ่ง กิริยาแสดงออกมาอย่างหนึ่ง ไม่ตรงกับความจริง ธรรมนี่ตรงเป้งเลย

ที่เราพุดว่าเงินร้อยกว่าล้าน ๆ นั้นเราไม่อยากพุดนะ ถ้าว่าพันกว่าล้านเราจะเห็นด้วย ที่วัดนี้บริจาค เพราะตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมาปี ๔๙๙ มาถึง ๕๔๑ ก็ ๔๓ แล้วนะ นั่นละเริ่มช่วยโลกทุ้มเทาให้โลกตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปานนี้ เงินมีเท่าไร ๆ ทั่วเมืองไทยเรา นี่เข้ามาวัดป่าบ้านตาดนี้ออกช่วยโลกหมด เรียกว่าหลายร้อยล้านเราจึงไม่อยากพุด เพราะวันหนึ่งเงินไหลเข้าเท่าไร จำนวนมากน้อยเท่าไร ไหลเข้าเท่าไรก็ไหลออกเท่านั้น หลายร้อยล้านเราจึงไม่อยากพุด ถ้าว่าเป็นพันล้านขึ้นไปเราเต็มใจพุด เพราะมันมากต่อมาก ช่วยมาตลอด ๔๓ ปีนี้จำนวนสักเท่าไร เดือนหนึ่ง ๆ เงินได้มาสักกี่ล้านเข้ามาในวัดนี้ แล้วเข้ามาเท่าไรก็ล้านก็ออกเท่านั้น จะมากขนาดไหนก็คิดดูซิ ร้อยล้านนี้เราไม่อยากพุดนะ ถ้าว่าพันล้านขึ้นไปเราจะเห็นด้วย เพราะมันออกหมด ๆ มีเท่าไรหมด จึงต้องเป็นพันล้านขึ้นไปละ

ช่วยทุกแห่งทุกหนนะวัดนี้ ไม่กำหนดกฎเกณฑ์ เรื่องความจำเป็นอยู่ที่ไหน ๆ เข้าหมด ไม่ว่าแต่โรงพยาบาล โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ คนทุกข์คนจน ช่วยทั้งนั้นเลยไม่เลือก ความจำเป็นมีมายังงี้ ๆ เราเห็นชอบแล้วก็จ่ายให้ทันที ๆ มากต่อมาก เป็นประจำมาเลย นี่ของอยู่ในโกดังนี้เต็มตลอด บกบางไม่ได้ สั่งให้ซื้อมาจากตลาดมา บรรจุไว้ในโกดัง โรงพยาบาลต่าง ๆ มา วัดต่าง ๆ มา ขนให้เต็มรถ ๆ ไปทุกวัดทุกโรงพยาบาลอยู่ตลอดมานะ ไม่ให้บกบาง เป็นประจำอยู่อย่างนั้น จะเรียกว่าโรงทานก็ไม่น่าจะผิดไปนะ วัดนี้เรียกว่าโรงทานก็ไม่น่าจะผิด เพราะเปิดโล่งตลอดอยู่อย่างนั้น ใครมาได้ทั้งนั้น นี่ละอำนาจแห่งความเสียสละ ให้พี่น้องทั้งหลายคิดว่าให้ความร่วมมือแก่โลกขนาดไหน

ความเสี่ยสละกับความตระหนี่ถี่เหนียวนี้ต่างกันมากนะ ความตระหนี่ถี่เหนียวนี้ ไปที่ไหนคับแคบตีบตัน ร้อนเป็นพินเป็นไฟ เจ้าของก็ถูกความตระหนี่เผาเอา ๆ สมบัติ เงินทองข้าวของมีกองเท่าภูเขา แต่ไฟความโลภความไม่พอความตระหนี่อยู่ในหัวใจ เผาหัวใจนี้ร้อนเป็นไฟไปตลอดนะ เงินกองเท่าภูเขาไม่มีความหมายนะ คนตระหนี่เป็นอย่างนั้น หาความสุขไม่ได้คือคนตระหนี่ ความตระหนี่หาความสุขไม่ได้ ความตระหนี่ก็ บีบเข้ามา ความโลภก็บีบเข้ามา ความเห็นแก่ตัวบีบเข้ามา มีแต่บีบเข้ามา สมบัติเงิน ทองก็ไปสำคัญมั่นหมายเฉย ๆ ว่าเรามีเงินเท่านั้นเท่านั้น แต่ความตระหนี่ถี่เหนียว ความ หึงความหวง ความเห็นแก่ได้นี้มันบีบอยู่ในหัวใจ ไม่ได้ดูที่หัวใจที่มันร้อนเป็นพินเป็น ไฟ มหาเศรษฐีตัวร้อนใหญ่ ยศสูง ๆ ตัวร้อนใหญ่ที่สุด

ดูตรงนั้นชิวหัวใจ อย่าไปดูวัตถุสิ่งของเครื่องประดับร้านต่าง ๆ นั้นไม่เห็นมี ความหมายอะไร ให้ดูหัวใจจุดที่เป็นพินเป็นไฟซิ พระพุทธเจ้าสอนให้ดูหัวใจ มันเป็น ไฟอยู่ที่หัวใจ ไม่มีอะไรก็ตามใจเย็นเสี่ยอย่างเดียวสบายทั่วโลกดินแดน ถ้าใจคับแคบ ตีบตันเสี่ยอย่างเดียวแคบหมด โลกนี้ไม่มีกว้างขวางอะไรเลย ไม่มีความหมาย มันอยู่ที่ หัวใจ เพราะฉะนั้นจึงพากันอบรมจิตใจให้ตี วันหนึ่ง ๆ ให้ระลึกถึงพุทโธ ธัมโม สังโฆ บ้าง จะตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์

ตายที่ไหนตายได้ทั้งนั้นมนุษย์เรา ตายที่ไหนเขาเรียกป่าช้า แล้วไม่มีความหมาย ตายไม่มีความดี ความตระหนี่ไม่ให้ความดีแก่ใคร ความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ ตัว มีแต่บีบบังคับทำลายเจ้าของโดยถ่ายเดียว นอกจากนั้นยังทำลายคนอื่น คบค้า สماعคมกับเพื่อนกับฝูงที่ไหนไม่ได้ ความตระหนี่ถี่เหนียวเขาเกลียดกันทั่วโลกดินแดน เรายังไม่เห็นโทษมันอยู่หรือความตระหนี่ถี่เหนียวนั้น ความเสี่ยสละต่างหากไปที่ไหน ชุ่มเย็นไปหมดทั่วโลกดินแดน ต่างกันไหม นั่นละความเสี่ยสละ ความมีใจกว้างขวาง ถึง จะเป็นเด็กก็น่ารัก เป็นผู้ใหญ่ก็น่าบูชา เป็นพระก็น่าเคารพเลื่อมใส เป็นใครก็ตาม ถ้า ลงมีความเสี่ยสละ เห็นแก่ใจซึ่งกันและกัน มีความเมตตาสงสารให้อภัยซึ่งกันและกัน แล้ว ไปไหนเย็นหมดมนุษย์เรา ถ้าความเห็นแก่ตัวเสี่ยอย่างเดียว ไปไหนคับแคบตีบ ตัน ไม่มีใครคบค้าสมาคม ใครไปอยู่ด้วยก็ไม่ได้คอยเอาไรต์เอาเปรียบเขา คดโกงรีดไถ ประการต่าง ๆ ใครจะอยู่ด้วย

เอาให้มันจริงมันจังนะ เอาให้ได้ ได้ทุกวัน ๆ อย่าให้เสี่ยลวดลายของนักรบชาว ไทย เมืองไทยเราเป็นเมืองชาวพุทธ มีพระพุทธเจ้าเป็นนักรบที่เกรียงไกรที่สุด สามารถ ปราบมารสามแดนโลกธาตุเรียบบราบไปหมด เราเป็นลูกชาวพุทธ เมื่อเป็นเช่นนั้นความ แพ้ในตัวของเราจะมี เสี่ยหน้าพระพุทธเจ้า เสี่ยหน้าทีเดียว ใช้ไม่ได้เลย แล้วเดี๋ยวนี้ หลวงตาบัวมานำหน้าอีกแล้ว หลวงตาบัวก็พูดจริง ๆ ไม่ได้เคยอ่อนข้อต่อกิเลสทุก

ประเภท พัดกันจนเต็มเหนี่ยว ๆ จนจะคอขาดสะบั้นลงไปก็ไม่ถอย เอาจนเผาศพกิเลส แผลงไม่มีอะไรเหลือ ไม่มีชิ้นดี แล้วที่จะหันหน้ามาช่วยโลกนี้ด้วยความเกรียงไกรอีก เหมือนกัน ด้วยความสง่า

เทศน์เรื่อยไป ทองคำมาเรื่อยซิ มีแต่เทศน์ไม่ได้ทองคำไม่เอา เทศน์มันต้องมี กัณฑ์เทศน์ซิ กัณฑ์เทศน์หลวงตาบัวนี้ต้องการทองคำ ทองคำเท่านั้นละ ดอลลาร์บ้าง ทองคำบ้าง เทศน์หลวงตาบัวเดี๋ยวนี้ออกเป็นทองคำเป็นดอลลาร์ไปหมดแล้วแหละ

เอานะพี่น้องทั้งหลาย ตะกั๊นนี้พูดถึงเรื่องความเด็ด เรามาเป็นหัวหน้าเราจะอ่อน ข้อยไม่ได้ เราไม่เคยอ่อนข้อต่อกิเลสแต่ไหนแต่ไรมา นับตั้งแต่วันบวชมาพัดกับกิเลสจน กระทั่งหายเลย พูดให้มันเต็มยศ เผาศพกิเลสเรียบร้อยแล้วจึงออกมาสอนโลก ไม่ได้ ออกมาด้วยความอับเจ้านี่นะ ออกมาด้วยความสง่าผ่าเผย ออกมาด้วยความมองอาจกล้า หาญชาญชัย ลงจากเวที เผาศพกิเลสเรียบร้อยแล้วลงมาจากเวที ช่วยโลกนี้ก็ช่วยด้วยความกล้าหาญชาญชัย เพราะฉะนั้นจึงขอย่าให้มีความอับเจาแฝงเข้ามาอยู่ในวงการ รบกับกิเลสซึ่งมีอำนาจนี้เลย ขายหน้ามากที่เดียวนะ เอาให้จริงจัง

ชาติไทยของเราไม่ใช่ชาติที่แพ้ เป็นชาติที่เกรียงไกร เป็นชาติที่ได้ชัยชนะ ตถาคตพาชนะมาแล้ว ทุกคนช่วยกันดั่งที่พูด ๆ แล้ว อย่าอ่อนข้อนะ เราอ่อนคนเดียว เท่านั้น คนนี้ก็อ่อนคนนั้นก็อ่อน อ่อน อ่อนทั้งประเทศเหลือทั้งประเทศใช้ไม่ได้นะ คนนี้ก็แข็งคนนั้นก็แข็ง ต่างคนต่างแข็งประเทศก็แข็ง แล้วแกร่งเลยเทียว ชนะหมดถ้าง แข็งแกร่งด้วยกันแล้ว ชนะ ความอ่อนแอไม่ใช่ความชนะ เป็นความแพ้อย่างราบที่เดียว ต้องเป็นความแข็งแกร่ง เป็นนักรบ

นี่เราออกมาด้วยความจงใจ ด้วยความเมตตาเต็มหัวอก บอกแล้ว แล้วไม่ใช่ เมตตาธรรมดา ปกติครอบโลกธาตุอยู่แล้ว ข้ามาครอบประเทศไทยนี้หมุนตลอด พูด ออกมาคำไหนมีแต่เรื่องชาติไทย ๆ ทั้งนั้นเห็นไหม เราไม่เคยสนใจพูดอย่างนี้ เดียวนี้ ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น เห็นไหมว่าเป็นห่วงพี่น้องทั้งหลาย ถึงได้มาแสดงตัวขนาดนี้

ได้เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ต่างคนต่างเข้มแข็งนะ หลวงตานำหน้า นำหน้าอย่าง เข้มแข็ง ด้วยความมั่นใจทุกอย่าง ฝากความมั่นใจความหวังทั้งหลายไว้กับพี่น้องชาว ไทยของเราทุกท่านด้วยนะ ให้ต่างคนต่างหมุนกันตลอดเวลาอย่าอ่อนข้อ เมืองไทยของ เราถ้าขึ้นไม่ได้คราวนี้แล้วรู้สึกว่าจะพูดได้เต็มปากว่าจะไม่มีหวัง เพราะฉะนั้นเวลานี้ ความหวังอยู่ในเอื้อมมือของเราแล้ว เอาให้ได้นะ เป็นความหวังที่อยู่ในเอื้อมมือของเรา เอื้อมมืออยู่ใกล้ ๆ นิดเดียว

เวลานี้ศาสนา พระมหากษัตริย์นำแล้ว เต็มแบบเต็มที่แล้ว ประชาชนของเรา ก็ เป็นลูกของท่าน ตามเสด็จท่านให้เต็มเหนี่ยวนะ จะพาพี่น้องขึ้นมาได้อย่างรวดเร็วทันสมัย

สมกับว่าเมืองไทยเรานี้เป็นเมืองทอง ไม่แพ้ใครแต่ไหนมาที่ไหนเลย ไม่แพ้ ชนะเสมอ
ชนะตั้งแต่ยังไม่สู้เมืองไทยเรา เราอย่าให้แพ้ตั้งแต่ยังไม่สู้ ใช้ไม่ได้นะ ขึ้นไปยังไม่ถึง
ไหนแพ้แล้ว ไม่เอาอย่างนั้น ชนะแล้วว่างั้นเลย ชนะตั้งแต่ยังไม่ขึ้นต่อกรกัน ชนะแล้วว่า
งั้น